

vergadering **C145 – OND16**

zittingsjaar 2013-2014

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen

van 27 februari 2014

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de oververzadiging van de arbeidsmarkt voor diergeneeskunde - 1001 (2013-2014)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Goedele Vermeiren tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het uitblijven van een decreet betreffende de erkenning van competenties - 1005 (2013-2014)	6
Vraag om uitleg van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de netwerken Leerrecht - 999 (2013-2014)	7

■

Voorzitter: de heer Boudewijn Bouckaert**Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de oververzadiging van de arbeidsmarkt voor diergeneeskunde - 1001 (2013-2014)**

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: In 2013 studeerden aan de Vlaamse universiteiten samen 159 dierenartsen af, maar die blijven niet allemaal actief in het beroep. In de huidige context is het zelfs zo dat een op drie jonge dierenartsen er vijf jaar na het afstuderen de brui aan geeft. De gemeenschap investeert dus in een dure opleiding die onvoldoende rendeert. Dat jonge dierenartsen afhaken, komt doordat ze het zeer moeilijk vinden om een leefbare carrière uit te bouwen. Er zijn in ons land op dit ogenblik immers te veel dierenartsen, en daarom is er te weinig werk, vooral in de sector van de kleine huisdieren.

Zoals ik op 6 november 2013 al vermeldde in mijn actuele vraag, is 2013-2014 een recordjaar voor het aantal buitenlandse inschrijvingen aan Vlaamse universiteiten. Er was bijvoorbeeld een opmerkelijk hoog aantal Nederlandse studenten Diergeneeskunde aan de Gentse universiteit. De inschrijving is in Vlaanderen niet alleen goedkoper dan in Nederland, maar in Nederland wordt het aantal starters aan de opleiding bovendien beperkt door een numerus clausus. Een aantal in Nederland geweerde studenten komen daarom de opleiding volgen in Vlaanderen.

In 2013 studeerden wel minder dierenartsen af dan in 2012 of 2011, maar dat is niet de inzet van een dalende trend. Sinds 2009 is het aantal bachelorstudenten Diergeneeskunde immers met meer dan 22 procent toegenomen. Het aandeel van de buitenlandse studenten blijft stabiel op 35 procent in deze opleiding, tegenover een gemiddeld aandeel van 6 procent voor het totaal aantal bachelorstudenten.

Zowel de beroepsvereniging Dierenartsbelangen als de Vlaamse Dierenartsenvereniging (VDV) als de decaan van de faculteit Diergeneeskunde aan de Gentse universiteit stippen het probleem aan en vragen zich af of de instroom tot het beroep niet beperkt moet worden. Dierenartsbelangen organiseert een enquête bij practici over de wenselijkheid van een toelatingsbeperking. De decaan pleit voor een ingangsexamen, zoals in andere Europese landen. De VDV heeft het over een richtinggevend ingangsexamen en benadrukt dat een instroombeperking niet ten koste mag gaan van de democratisering van het onderwijs.

Minister, hoe staat u tegenover het probleem van de oververzadiging van de arbeidsmarkt voor dierenartsen? Wordt er gedacht aan een richtinggevend of clausulerend ingangsexamen voor de opleiding Diergeneeskunde? Worden er andere mogelijkheden overwogen om de instroom tot de opleiding of het beroep te beperken?

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Ik sluit me heel graag aan bij de vragen van de heer De Meyer omdat ze zo pertinent zijn. In mijn vorig leven was ik mentor van beginnende leerkrachten. Daar zaten dierenartsen bij die hun praktijk vaarwel hadden gezegd omdat ze niet rendabel was. Het onderwijs was wel zeer dankbaar om de academische kennis die deze mensen bij hadden. Het was niet hun eerste keuze om les te geven, dat was een noodoplossing bij gebrek aan mogelijkheden.

Minister, ik wacht uw antwoord af, maar u weet dat wij enorm voorstander zijn van de niet-bindende oriëntatieproef. Voor de perspectieven van de toekomstige dierenartsen kan het belangrijk zijn om in die richting verder te werken. Zo kunnen we iets doen aan de ontgoocheling van zoveel mensen.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik sluit me ook aan bij de vragen van de heer De Meyer. Het doet de ronde aan de universiteit dat er problemen zijn inzake de tewerkstelling van afgestudeerde dierenartsen.

We hebben het nu over de bewaking van de toegangspoort. We moeten toch wel voorzichtig zijn met deze discussie. De bindende oriëntatieproef is niet zozeer bedoeld om de toegang tot de markt te beperken, maar om uit te maken of de studenten over de competenties beschikken om de studie te volgen. Als er veel studenten zijn met de juiste competenties, dan mogen er veel studenten binnen. Het heeft weinig te maken met afzet op de markt. We moeten goed nadenken over het inzetten van onze instrumenten. Ik sta zeer terughoudend ten opzichte van de invoering van het systeem dat voor Geneeskunde wordt gehanteerd. Daar is het te verantwoorden. Hier is dat minder noodzakelijk. We moeten de markt een beetje laten spelen.

Dierenartsen kunnen kiezen voor kleine huisdieren zoals honden, katten en konijnen. Ik ben trouwens gebeten door een konijn. (*Gelach. Rumor*)

Het was een vleesetend konijn. Dat is een knaagdier. Het konijn beschouwde mij blijkbaar als voedsel.

Minister Pascal Smet: Wat is er gebeurd met dat konijn?

De heer Boudewijn Bouckaert: Er zijn drie grote markten voor dierenartsen. Er zijn ten eerste de kleine huisdieren: honden, katten en konijnen. Die markt heeft zich lange tijd geëxpandeerd omdat mensen veel meer huisdieren hadden en bereid waren om veel meer geld te geven aan de verzorging ervan. Vroeger liet men huisdieren gewoon doodgaan. Die markt is nu verzadigd. De tweede markt is de landbouwmarkt, voor de landbouwsector met de grote dieren. Ook die markt is verzadigd aangezien de landbouwsector niet meer uitbreidt.

Een belangrijke derde markt was de markt voor de Derde Wereld, voor de ontwikkelingslanden. Heel veel dierenartsen gingen naar de Derde Wereld om daar de verzorging van de dieren op peil te brengen. Ook die markt is een beetje verzadigd geraakt. Men moet zich daarbij neerleggen. Er komt een stabilisatie in de vraag naar dierenartsen, maar ik zou nog niet te snel naar het wapen van de numerus clausus of iets dergelijks grijpen.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, iedereen weet dat er in de opleiding diergeneeskunde heel wat studenten zijn bijgekomen. Het is wel gedaald in 2013 ten opzichte van de voorgaande jaren. Als dit zich het volgende jaar voortzet, is er nu toch misschien een kentering in de evolutie. U weet dat de diergeneeskunde een heel mooi voorbeeld levert van de invloed van tv-programma's. Er is een heel duidelijke link tussen populaire dierenprogramma's en keuzes voor die studierichting. Daar komt bij dat de arbeidsmarkt op dit moment verzadigd is.

We hebben in het verleden al vaak gedebatteerd over hoe je daarmee omgaat. Sommige mensen pleiten voor het screenen van de arbeidsmarkt, en dan voor al dan niet het inschrijvingsgeld flexibiliseren in functie daarvan. U weet dat ik daar geen voorstander van ben. Het is belangrijk dat mensen keuzes kunnen maken voor een beroep. We moeten daar geen drempels plaatsen. Er is een verschil tussen de kunstenopleidingen en de opleidingen voor arts-tandarts. Bij de kunstopleidingen moet het al dan niet hebben van artistiek talent worden vastgesteld. Dat kun je op die leeftijd toch enigszins inschatten. Dat is van een bijzondere orde. Bij arts-tandarts is er een andere redenering. Daar speelt de contingeringsgedachte. Zolang het federale niveau geen contingeringsvastlegging voor dierenartsen is het moeilijk om daar dezelfde redenering toe te passen.

Ik ben het eens met al wie zegt dat er een betere oriëntering moet komen. U weet dat we dat in het kader van het Masterplan hebben beslist. Ook in het draaiboek is dat heel duidelijk opgenomen. Ik heb ondertussen ook aan de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) gevraagd om een begeleidingscommissie 'Oriëntatie naar het hoger onderwijs' op te richten. We noemen die commissie de commissie-Melis omdat zij wordt voorgezeten door de voormalige vicerector Ludo Melis.

De commissie heeft een dubbel doel. Zij moet enerzijds de verplichte, niet-bindende oriëntatieproef in het secundair onderwijs uitwerken, en anderzijds moet zij zich bezighouden

met de problematiek van de ijkingsproeven in het hoger onderwijs. Op die manier kun je ook oriënteren. Dat heeft dan vooral te maken met de vraag of je al of niet de nodige startcompetenties hebt.

Ik ben niet zo'n voorstander van het oriënteren in functie van de arbeidsmarkt. Dat leidt tot een heel merkwaardig en sociaal onrechtvaardig systeem: diegenen die geld hebben, kunnen een richting volgen, terwijl diegenen die het geld niet hebben, de richting niet kunnen volgen. Daar moeten we dus mee oppassen. Ik geloof meer in wat we in het Masterplan hebben beslist: een duidelijke niet-bindende oriëntatieproef in het secundair onderwijs, en in het hoger onderwijs, daar waar het mogelijk, nuttig en relevant is, een ijkingsproef om te zien of de startcompetenties aanwezig zijn. Op lange termijn moeten de eindtermen van het secundair onderwijs sowieso overeenkomen met de startcompetenties in het hoger onderwijs. Dat lijkt me nogal evident. Als je op basis van een nieuwe ordening kiest voor een doorstromingsrichting naar het hoger onderwijs, moet je de startcompetenties hebben.

Het is nu wachten op de resultaten van de Vlor. Die moeten er de komende weken of maanden effectief zijn. Het kader is geschetst. Men weet in welke richting men moet werken. Dan kan er effectief worden begonnen met de uitrol van beide proeven op het terrein.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Minister, het is me niet volledig duidelijk hoe ik uw antwoord moet interpreteren. Ik begrijp dat u een aantal algemene principes stelt, terwijl u ten aanzien van deze problematiek niet onmiddellijk een heel duidelijk standpunt inneemt.

Voorzitter, ik heb dat in mijn vraagstelling ook niet gedaan. Laat dat duidelijk zijn. Maar ik weet wel dat we bij het begin van de volgende legislatuur verplicht zullen zijn om toch over een aantal zaken na te denken. Vlaanderen zal met dezelfde of weinig meer middelen bijzonder veel meer moeten doen. Dit zal een aantal oefeningen vragen, en het zal voor Onderwijs ook een aantal opdrachten met zich meebrengen.

Voor alle duidelijkheid, ik heb wel enige sympathie voor deze specifieke sector en voor het standpunt van de VDV: een richtinggevend ingangsexamen kan een mogelijkheid zijn, maar tegelijkertijd benadrukken ze dat een instroombeperking niet ten koste mag gaan van de democratisering van het onderwijs.

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Het is inderdaad een voorzichtig antwoord, maar het is op dit moment het enige antwoord dat je kunt geven. Wij zijn fier op de kwaliteit van de opleidingen die worden gegeven. Als je door de enorme instroom van de studenten, nog los van de plaats waar ze achteraf kunnen terechtkomen, ziet dat er druk komt te liggen op de stages en op de ervaring die zij daar kunnen opdoen, dan denk ik dat we er op termijn toch niet onderuit kunnen om een aantal zaken scherper te stellen.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, u verwijst naar de oriënteringsproeven in het middelbaar onderwijs. Die zouden als een filter kunnen fungeren. Ik moet dat nog zien gebeuren. Het gaat immers om kinderen van 15 of 16 jaar die aan die proef zullen worden onderworpen.

Minister Pascal Smet: Kinderen van 16 en 17 jaar.

De heer Boudewijn Bouckaert: Zij staan dus voor een opleiding die toeleidt naar een beroep. Ik vraag me af of zij op die leeftijd die beroepskeuze al zo sterk in gedachten hebben. Die oriëntering, zo vroeg in de opleiding, zal zeer algemeen moeten zijn, gericht op het onderscheid tussen grote sectoren. Ik zie nog niet veel 15-jarigen zeggen dat ze diergeneeskunde willen studeren.

Minister Pascal Smet: Ik heb dat ook nooit gezegd. Ik heb het nooit over 15-jarigen gehad.

De heer Boudewijn Bouckaert: De oriënteringsproeven zouden worden georganiseerd bij het begin van de derde cyclus.

Minister Pascal Smet: Er is nog niets beslist. Sommigen stellen voor om dat in het vijfde jaar te organiseren, anderen stellen het zesde jaar voor. De commissie moet bepalen wat het beste moment is om dat te doen.

De heer Boudewijn Bouckaert: De uitstroom naar de markt is een probleem. De markt is verzadigd. De opleiding is een kostelijke opleiding. De Gentse faculteit is de beste van Vlaanderen, want er is er maar eentje. De installaties in Merelbeke zijn indrukwekkend. Al die dieren zijn er, en er is een dierenkliniek. De opleiding is vrij kostelijk. We moeten daarom toch eens nadenken of we al die studenten, die toch geen werk zullen vinden, moeten blijven opvangen. Dat is een legitieme vraag. Vindt u dat we tijdens de oriënteringsproeven ook al moeten zeggen wat de perspectieven op tewerkstelling zijn? Of zult u gewoon de competenties testen?

Minister Pascal Smet: Op de website www.onderwijskiezer.be zeggen we nu al wat de knelpuntberoepen zijn, op basis van de databanken van de VDAB. Het is jammer dat dit soort initiatieven niet meer in de media komt.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik begrijp niet waarom een richtinggevend ingangsexamen – ook eentje met een numerus clausus – zou impliceren dat diegenen met het meeste geld aan de studies zouden mogen beginnen. Dat ingangsexamen test toch de bekwaamheden?

Minister Pascal Smet: Op een bepaald ogenblik heeft rector Oosterlinck voorgesteld om het inschrijvingsgeld voor richtingen als diergeneeskunde fors op te trekken, te vertienvoudigen bijvoorbeeld. Ik antwoordde dat dit een vorm van communistische planning zou zijn, want dat zou betekenen dat de overheid zegt wat men mag en niet mag studeren. Ik geloof niet in een communistische planeconomie.

De heer Boudewijn Bouckaert: Dat heeft er niets mee te maken. Ik dacht eerder aan een andere vorm van flexibilisering: bijvoorbeeld aan het verlagen van het inschrijvingsgeld voor richtingen die toeleiden naar knelpuntberoepen. In elk geval zal dit debat ook in de volgende legislatuur worden gevoerd.

De heer Jos De Meyer: Ik begrijp dat dit debat ook in de volgende legislatuur zal worden voortgezet. Misschien kunnen we dan professor Bouckaert op een hoorzitting uitnodigen? *(Gelach)*

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Goedele Vermeiren tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het uitblijven van een decreet betreffende de erkenning van competenties - 1005 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Voorzitter, minister, collega's, in de beleidsbrief Onderwijs die we begin dit jaar bespraken, zei u dat vorig jaar een voorontwerp van decreet betreffende een geïntegreerd beleid inzake de erkenning van competenties (EVC) is voorbereid. Dat voorontwerp van decreet zou aansluiten bij de beleidsplannen van de beleidsvelden Jeugd, Sport, Cultuur, Werk en Welzijn. Dit jaar zou de minister met de betrokken beleidsdomeinen voortwerken aan het ontwerp van decreet. Vrijdag 31 januari was de laatste dag waarop decreetgevende initiatieven konden worden ingediend, maar het EVC-decreet is daar niet bij. Een gemiste kans, aangezien veel specialisten het erover eens zijn dat onze arbeidsmarkt te star en te diplomagericht is.

Minister, ik wil u daarover twee vragen voorleggen. Waarom is het EVC-decreet deze legislatuur nog niet tot stand kunnen komen? Werkt u momenteel nog met de betrokken beleidsdomeinen samen aan de verdere uitwerking van het EVC-beleid? Zo ja, wat zijn de concrete resultaten hiervan?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, collega's, de doelstellingen en inhoud van een voorontwerp van decreet betreffende een geïntegreerd beleid inzake de erkenning van competenties werden uitgeklaard. Resterende knelpunten zijn echter de financiële implicaties en de koppeling aan het ontwerp van decreet inzake het geïntegreerd systeem van externe kwaliteitszorg voor beroepskwalificerende trajecten. Hierover wou het beleidsdomein Werk meer overleg organiseren. Het traject van de decretale verankering is dus gekoppeld aan het werk van de beleidsdomeinoverschrijdende stuurgroep.

Op dit moment is het nog niet klaar. Dat zal zeer snel kunnen gaan. In het begin van de volgende legislatuur zou het klaar moeten zijn. Ik ga ervan uit dat hier de komende maanden verder aan kan worden gewerkt. Eigenlijk is haast al het werk reeds verricht. Het is een kwestie van een paar weken. Dan kan alles worden afgerond. Dit wordt een van de eerste ontwerpen van decreet die de volgende legislatuur zullen worden ingediend. We zijn echter geconfronteerd met de vraag van de minister van Begroting en Werk en we zijn op die vraag ingegaan.

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Minister, dat is een kort en duidelijk antwoord. Volgens mij betreft het een belangrijk ontwerp van decreet. Ik hoop dat de mensen die op mijn en uw stoel zullen zitten hier zo snel mogelijk na de aanvang van de komende legislatuur over zullen kunnen stemmen. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de netwerken Leerrecht - 999 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Voorzitter, op bepaalde plaatsen in Vlaanderen is het Netwerk Leerrecht aanwezig. Leerlingen die op dat ogenblik niet in een schoolse context passen, kunnen bij dit netwerk terecht om toch nog van het recht op leren te kunnen genieten.

Ik heb informatie gekregen van het Netwerk Leerrecht Vlaams-Brabant. Die organisatie heeft een mooie werking uitgebouwd. Als ik naar de cijfers kijk, blijkt dat het Netwerk Leerrecht daar momenteel een 460-tal jongeren opvangt en helpt. Ze krijgen een gepast traject en kunnen op hun eigen manier toch blijven leren. Het Netwerk Leerrecht werkt hiervoor nauw samen met alle partners die bij deze jongeren betrokken zijn. Er zijn contacten met het onderwijs. De centra voor leerlingenbegeleiding (CLB's) zijn hier heel nauw bij betrokken. Er wordt getracht de jongeren door middel van dit traject zo snel mogelijk opnieuw in het onderwijs te laten intreden. Na een gepaste begeleiding kunnen ze terugkeren naar het onderwijs waar ze zijn uitgestroomd of kunnen ze instromen in een werkplek of arbeidsplaats. Op die manier kunnen ze zich toch op een positieve manier blijven ontwikkelen.

Als ik kijk naar de resultaten die het Netwerk Leerrecht tot nu toe heeft neergezet, kan ik enkel besluiten dat het hier een zeer waardevol initiatief betreft. We hebben dit initiatief momenteel nodig. Dit thema is trouwens gisteren, tijdens de plenaire vergadering, ook aan

bod gekomen. Als we naar de huidige schooluitval kijken, moeten we vaststellen dat de situatie er, ondanks alle geleverde inspanningen, niet op verbeterd. Gelukkig beschikken we over dergelijke initiatieven die ervoor zorgen dat jongeren die op school uitvallen nog op een andere manier kunnen leren.

Op dit ogenblik slaakt het Netwerk Leerrecht Vlaams-Brabant een noodkreet. Er is een grote bezorgdheid om het voortbestaan. Het Netwerk Leerrecht Vlaams-Brabant wordt langs verschillende kanalen gefinancierd. Voor dit Netwerk Leerrecht gaat het concreet om een financiering door het provinciebestuur. Het provinciebestuur kan momenteel echter niet verzekeren dat de subsidies in de toekomst op een gelijkaardige wijze zullen worden toegekend. Het Netwerk Leerrecht Vlaams-Brabant heeft niet zo lang geleden al met een daling van de ontvangen provinciale subsidies te maken gehad. Dit is uiteindelijk langs andere kanalen bijgepast. Indien opnieuw subsidies zouden wegvallen, zou het voortbestaan een probleem kunnen worden. Dit zou ook een probleem worden voor de jongeren op wier noden het Netwerk Leerrecht Vlaams-Brabant tracht in te spelen.

Volgens mij hebben alle jongeren recht op leren. Het is de verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid na te gaan welke mogelijkheden er zijn om die jongeren in de toekomst te blijven opvangen. Het is momenteel nog niet te laat. We moeten echter nu bekijken welke acties mogelijk zijn om al deze netwerken in de toekomst te laten voortbestaan.

Minister, wat vindt u zelf van deze situatie? Ziet u mogelijkheden om de jongeren die op school uitvallen op een andere manier op te vangen?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, we weten dat er met betrekking tot de netwerken Leerrecht problemen kunnen ontstaan. Mijn raadgevers en de raadgevers van minister Vandeuren, die hiervoor ook bevoegd is, hebben hierover overleg gepleegd met de netwerken. Een gemengde stuurgroep Onderwijs-Welzijn-Jeugd kijkt na hoe de engagementen die in april 2012 zijn aangegaan over het recht op leren van jongeren die uit de boot vallen, verder kunnen worden uitgewerkt.

Er is een groot probleem: hiervoor zijn bijkomende financiële middelen nodig, maar die middelen zijn momenteel niet beschikbaar. In afwachting van nieuwe initiatieven hebben we op 30 december 2013 evenwel een nieuwe oproep voor korte en lange time-outprojecten gelanceerd. Hiervoor zullen de dezelfde middelen als tijdens de vorige subsidieperiode worden uitgetrokken.

Mevrouw Helsen, we hebben voor een continuering gezorgd. We zullen, samen met de netwerken, bekijken in welke mate we oplossingen kunnen bieden. U hebt echter zelf vermeld dat het provinciebestuur minder geld zal geven. Het is voor de Vlaamse Regering dan ook moeilijk om zelf met meer geld over de brug te komen. We plegen overleg om na te gaan of oplossingen kunnen worden gevonden. Minister Vandeuren is hier ook bij betrokken.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Minister, het is positief dat u zich over deze problematiek wilt buigen en wilt nagaan hoe een oplossing kan worden geboden. Indien ik uw antwoord goed heb begrepen, is er op dit ogenblik echter nog geen pasklaar antwoord.

Ik stel me gewoon een vraag. Het provinciebestuur heeft besloten minder geld toe te kennen. Misschien is het ook wenselijk of nodig om een overleg te hebben met het provinciebestuur en te bekijken hoe dat een flankerend onderwijsbeleid kan voeren en welke accenten er vanuit de verschillende provincies wel of niet moeten worden gelegd. Ik heb er geen zicht op hoe dat op dit moment over heel Vlaanderen gebeurt, en welke zaken provinciebesturen opnemen. We hebben een flankerend onderwijsbeleid waarin steden en gemeenten een rol opnemen, maar de provinciebesturen kunnen dat ook. We moeten dan ook nagaan welke prioriteiten ze het best stellen. Misschien leggen ze vandaag andere accenten en kan er wel een oplossing

worden gevonden voor het probleem dat hier wordt gesteld door sommige van die accenten te verschuiven.

Het zou wel bijzonder jammer zijn als hierdoor de meest kwetsbare groep volledig uit de boot valt, als de begeleidingstrajecten die kunnen worden gerealiseerd, moeten worden afgebouwd. Minister, ik vraag u om dit ter harte te nemen en een oplossing te zoeken zodat die jongeren niet de dupe zijn van de mindere financiering van het provinciebestuur.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■